

Sygn. akt V KZ 44/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie z wniosku **K. A.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2013 r.,
zażalenia pełnomocnika wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II
Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 29 kwietnia 2013 r. odmawiające
przyjęcia kasacji

p o s t a n a w i a:

**uchylić zaskarżone zarządzenie, a także postanowienie Sądu
Apelacyjnego z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt [...], i sprawę
przekazać do ponownego rozpoznania w Sądzie Apelacyjnym.**

UZASADNIENIE

W dniu 30 marca 2012 r. pełnomocnik K. A. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt [...], wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia. Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2013 r., wydanym pod sygn. akt [...], Sąd Apelacyjny nie uwzględnił tego wniosku, a w konsekwencji Przewodniczący Wydziału, zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 2012 r. odmówił, na podstawie art. 524 § 1 k.p.k., przyjęcia kasacji, jako wniesionej po terminie.

Powyższe zarządzenie zaskarżył pełnomocnik wnioskodawcy. W złożonym zażaleniu podniósł on zarzuty przeciwko postanowieniu Sądu Apelacyjnego o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia kasacji, doręczonemu stronie skarżącej wraz z zarządzeniem, a w konsekwencji domagał się uchylenia tego

zarządzenia i poprzedzającego go postanowienia oraz przyjęcia kasacji do rozpoznania przez Sąd Najwyższy, ewentualnie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepisy art. 528 § 2 w zw. z art. 447 § 3 k.p.k. nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że niepodlegająca zaskarżeniu decyzja o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia kasacji (art. 528 § 1 pkt. 3 k.p.k.) może być przedmiotem zarzutów podnoszonych w zażaleniu na zarządzenie odmawiające, z tego powodu, przyjęcia skargi (art. 530 § 2 k.p.k.). Nie ulega też kwestii, że w ramach instancyjnej kontroli tego zarządzenia Sąd Najwyższy obowiązany jest badać z urzędu, poza granicami zarzutów wniesionego środka odwoławczego, czy oba wymienione rozstrzygnięcia – a więc zarówno zaskarżone zarządzenie, jak i poprzedzające je postanowienie – nie są dotknięte uchybieniami wymienionymi w art. 439 § 1 k.p.k., mającymi postać tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych.

Taka właśnie sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie. Niezależnie bowiem od podniesionych w zażaleniu zarzutów Sąd Najwyższy stwierdził, że postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24 kwietnia 2013 r. o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia kasacji zapadło z uchybieniem, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. Mianowicie, w składzie Sądu Apelacyjnego, który wydał to postanowienie zasiadał SSA A. M., który uprzednio uczestniczył w wydaniu wyroku Sądu Apelacyjnego, zaskarżonego następnie w trybie kasacji. Uwzględniając treść art. 40 § 3 k.p.k., należało zatem dostrzec, że sędzia ten nie mógł orzekać w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. Przepis ten stanowi bowiem, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego kasacją, nie może orzekać co do tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, iż w pojęciu orzekania „co do kasacji”, na gruncie tego przepisu, mieści się zaś nie tylko rozstrzygnięcie co do *meritum* skargi, ale również wydawanie decyzji procesowych, które dotyczą kwestii jej dopuszczalności oraz tych, które – blokując drogę do skorzystania z tego środka zaskarżenia – pozostają w ścisłym z nimi związku (zob. m.in. postanowienia SN z dnia 26 sierpnia 1996 r., II KZ 34/96, z dnia 29 sierpnia 1996 r., V KPZ 29/96, OSNKW 1996, z. 9-10, poz. 63 i 64, z dnia 14 maja 1995 r., V KKN 325/96,

OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 71, a także m.in. z dnia 10 stycznia 2001 r., IV KZ 92/00, Lex nr 51821 oraz z dnia 8 maja 2013 r., V KZ 31/13, lex 1313146).

Z tych zatem powodów uznać należało, iż zgodnie z treścią art. 439 § 1 k.p.k. postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia kasacji podlega uchyleniu bez badania wpływu stwierdzonego uchybienia na treść zapadłego orzeczenia, a oczywistą tego konsekwencją musiało być uchylenie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Przeprowadzając ponownie czynności procesowe dotyczące wniesionej kasacji, Sąd Apelacyjny – w składzie wolnym od wad – powtórnie rozpozna wnioski pełnomocnika o przywrócenie terminu do jej wniesienia. W zależności od treści tego rozstrzygnięcia powstanie kwestia podjęcia decyzji o przyjęciu albo o odmowie przyjęcia kasacji.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.